

8. Kotryž budže w płomjenjach wohnja* so wjećić nad tymi, kotřiž Boha njeznaja a kotřiž njeposluchaju ewangelium našeho Knjeza Jězusa Khrystusa;**

9. Kotřiž budža khostanja ćerpjeć wěčnje w zdalenju wot wobliča Knjezowego a wot krasnosće jeho mocy,*

10. Hdyž přińdže, zo by wokrasnjeny był we swojich swjatyh a wobdźiwany we wšitkich, kotřiž buchu wěrjacy — přetož wěrjene bu naše swědčenje k wam — na tamnym dnju.*

11. Tohodla modlimy so tež přeco za was, zo by was hódnych měl swjeho powołanja naš Bóh, a dopjelnil kóžde spodobanje na dobrym a skutk wěry w mocy,*

12. Zo by překrasnjene bylo mjeno našeho Knjeza Jězusa Khrystusa we was, a wy w nim po milosći našeho Boha a Knjeza Jězusa Khrystusa.*

STAW II.

Wo Knjezowym dnju rozwučnje, zo bychu zawjednikam njewěrili a dopokazuje, zo najprjedy

syn zahuby přińdže, kiž budže jebaarske dźiwy činić, z kotrymiž začisnjeni so zawjedu. Za wuzwolenje a wěru Thessaloniskich so dźakuje napominajo, zo bychu wot njeho dóstate podawizny wobkhowali, a prosy za jich pokojenje a wobkrućenje.

Prosymy pak was, bratřa, wo přikhadže našeho Knjeza Jězusa Khrystusa a našim zhromadženju k njemu,

2. Zo byšće hnydom so zawjerćeć nje dali w swojim zmyslu a zastrašić ani přez ducha, ani přez řeč, ani přez list kaž přez nas póslany,* jako by blisko byl Knjezowy dzeń.**

3. Njezawjedź was nihtó z ničim, dokelž [Knjezowy dzeń nje přińdže], khiba zo by prjedy přišol wotpad a so zjewil čłowjek hrěcha, syn zahubjenja,*

4. Kotryž so znapřećiwja a přezběhuje přez wšitko, štož Bóh reka, abo čomuž so modlenje dóstawa, tak zo w templu Božim sedži, so pokazuju, jako by Bóh byl.*

5. Njepomniće, zo wam to prajach, hdyž běch hišće pola was?*

8. Sud budže runja wohnjej, kotryž čiste zloto a slěbro džěli wot nječisteho spława, tež džělic dobrych wot zlych; tohodla reka wo sudniku, zo přińdže w płomjenjach wohnja. ** Khrystus budže khostac tych, kotřiž ze samsneje winy Boha njeznaja, a tež Židow, kotřiž drje Boha znaja, ale ewangeliju jeho Syna njewěrja. — 9. Wěčnje budža čwělu ćerpjeć, a najhórše khostanje wobale ewangeliju jeho Syna njewěrja. — 10. Wěčnje budža čwělu ćerpjeć, a najhórše khostanje wobale ewangeliju jeho Syna njewěrja. — 10. Na tom dnju, t. j. na kotrymž Knjez přińdže, zo by překrasnjeny był přez krasnosć swjatyh, kotřiž jeho přewodžuju a spodźiwny přez njezaprijomnu zbóžnosć, kotruž swojim wěrjwym wudžěli. K tutym, kotřiž budža Knjeza překrasnjec a w kotrychž budže wón spodźiwny, slušec tež wy, dokelž šće wěrili našemu swědčenju, t. r. našej wučbje, kotruž was wučachmy. — 11. Prosimy Boha, zo byšće hódni byli zbóžnosće, do kotrejež was powoła; wón njech ze swjetej hnadu spodobanje nad dobrym zbudzi, a tak skutk wěry we was dokonja. — 12. Zo by Jězus Khrystus přez was, a zo byšće wy přez njeho překrasnjeni byli.

II. 2. W nastupanju přikhada našeho Knjeza a našeho zjednoćenja z nim, njesměće so do stracha a bojósće stajić dać ani přez „ducha“, t. r. přez falšnych profetow, kotřiž wudawaju, zo su wot Ducha swjateho rozswětleni, ani přez „řeč“, t. r. wučbu, kotrež so nam připisuje, ani přez list, jako by wot nas pisany byl. ** W Thessalonicy wěrjachu, zo je sudny dzeń blisko, a tohodla mějachu někotři wulki strach, druzy pak zakomdžichu swjetej powołańske wobstaranja. Japoštoł chce přěnich změrować a druhich k pilnosći pohonjeć. — 3. Knjezowy přikhad njemóže hišće tak blisko być, dokelž dwój podawk ma so po Božim wěšćenju před nim stać. Přěni je, zo mnozy wěrnosć křesćanskeje wučby zaprěwaju, wot křesćanstwa wotpaduju; druzi, zo so bjezbožnik, anti-khryst, zjewi; hl. Mat. 24, 4. — 4. Japoštoł reka jemu „čłowjek hrěcha“, t. r. w kotrymž hrěšnosć knježi, kotryž je w cyłym byću hrěšny, z kotrehož wšón hrěch wukhadža; „syn zahubjenja“, t. r. kiž je sam z wěčnym zahubjenjom khostany, a kiž druhich zahubić pyta. Wón je bjezměrnje hordy a naduty, tak zo so zwaži, Bohu so napřećiwjeć, přez Boha so wuzběhuje a Božu česć za sebje žadajo; haj tak daloko jeho zlosć dosahnje, zo so na město Bože synje, hdžež so wěrný Bóh česć a sebi modlitwy a wopory žada. — 5. Wšitko wam prajach, mjez wami přebywajo a na to měješće so dopomnić, a njesmědžešće so nastrožec dać.